

MIJN ED

De trouwe kip

Mensen met een verstandelijke beperking zijn erg trouw aan anderen. Die trouw wordt vaak, maar helaas niet altijd, door andere mensen beantwoord. Dat geldt zeker voor zorgverleners, die komen en weer gaan. Een bestuurder noemde de zorg daarom een vorm van 'georganiseerde ontrouw'. Dieren vormen daarop een uitzondering, zoals hieronder blijkt. Een levenslange vriendschap tussen Noud, een man met het syndroom van Down, en de kippen. Werner van de Wouw maakt van die herinnering het onderstaande stukje. Jarenlang was hij geestelijk verzorger in een instelling voor mensen met een verstandelijke beperking.

De kippen waren zijn beste kameraden. Maar al te graag lokte hij ze binnen, tot ergernis van het begeleidend personeel. Soms zaten ze ook voor het raam van zijn kamer. Noud had altijd wel wat lekkers voor hen.

Vroeger thuis was het kippenhok Nouds favoriete plekje. Aan de kippen kon Noud kwijt wat hem bezig hield. Bovendien stelden zij geen moeilijke vragen. De kippen wisten zoveel vriendschap erg te waarderen. Ze lieten hem dan ook nooit in de steek, zelfs niet toen Noud erg ziek werd en hij de kippen zelf niet meer kon ontvangen.

Toen Noud op een middag in zijn eigen kamertje voorgoed zijn ogen sloot, hield één van zijn lievelingskippen buiten op de vensterbank van zijn kamertje trouw de wacht.

Na enkele dagen deden zijn vrienden Noud uitgeleide om hem voorgoed te rusten te leggen. Tot mijn grote verbazing zag ik dat zijn trouwe kip de begrafenisstoet op enige afstand volgde. Ik was geroerd bij het zien van zo'n trouwe vriendschap.

**Werner van de Wouw,
Eindhoven**